

Dzwon okrętowy z motorowca „Lewant”

NUMER INWENTARZA:

CMM/HŻ/117

TYTUŁ:

Dzwon okrętowy z motorowca „Lewant”

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

1. połowa XX wieku

TYP OBIEKTU:

urządzenie

RODZAJ:

technika

WYSOKOŚĆ:

290 mm

ŚREDNICA:

280 mm

WAGA:

12.9 kg

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

MIEJSCE POWSTANIA:

Polska

MIEJSCE POZYSKANIA:

Polska

MATERIAŁ:

brąz, włókno roślinne

TECHNIKA:

odlewnictwo

MAT. I TECH. OPISOWO:

odlew z brązu

DZIAŁ:

Historii Żeglugi i Handlu Morskiego

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Dzwon w formie odwróconego kielicha. Czapa, płaszcz, pierścień odsercowy zaznaczone profilowaniem. Na szyi dzwonu duży napis:

LEWANT. W górnej części pionowy łącznik przechodzący na zewnątrz w okrągły uchwyt do zamocowania. Serce dzwonu w kształcie walca. W dolnym zakończeniu serca – kabłąk, przez który przeciągnięto pleciony sznur. Dzwon pochodzi ze statku „Lewant”, zbudowanego w 1930 roku w Goeteborgu i zakupionego przez Polskę sześć lat później. Pływał przed oraz po II wojnie światowej na linii lewantyńskiej. Podczas działań wojennych, które zastały go na Zachodzie, pełnił w alianckiej służbie funkcję transportowca, a od 1941 roku – zbiornikowca do przewozu benzyny lotniczej w kanistrach. Po wojnie eksploatowany jako drobnicowiec. Po wycofaniu statku z eksploatacji, w 1967 roku, dzwon przekazano do CMM. Dzwon na statku używany jest do wybijania sygnałów czasu (tzw. szklanki) oraz innych sygnałów, np. mgłowych.

BIBLIOGRAFIA:

Koperkiewicz, A., 1988, Dzwony okrętowe, Gdańsk

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

[POLITYKA PRYWATNOŚCI](#)